

טקסט 1: חסידה

(מתוך "הבט ולמד", כרך ארץ ישראל, בעריכת אדיר כהן)

1 כְּאֲשֶׁר רוֹאִים חֲסִידוֹת רַבּוֹת הַבָּאוֹת אֵלֵינוּ בְּלִהְיוֹת בְּסוּף הַחֶרֶף - זֶה סִימָן שֶׁהֵגִיעַ הָאָבִיב. הַחֲסִידוֹת בָּאוֹת מֵאֲפְרִיקָה הַחֲמָה בְּדֶרֶךְ חֲזָרָה אֶל אֵירוֹפָּה הַקָּרָה, שֶׁם הֵן בּוֹנוֹת קֵן וּמְטִילוֹת בֵּיצִים.

5 הַחֲסִידָה הִיא צְפוּר גְּדוּלָּה, וְלֶהּ מְקוֹר אָדָם וְרַגְלִים אֲדָמוֹת, גּוֹפָה מְכֻסָּה נוֹצוֹת לְבָנוֹת, וּכְנָפֶיהָ גְּדוּלוֹת וְשִׁחְרוּת בְּקִצּוֹתֶיהֶן. בְּעִזְרַתָּן הִיא עֹפֶה וְדוֹאָה וְגוֹמְאֵת מְרַחֲקִים אֲרָכִים מְאוּד. בְּמִקּוֹרָה הָאָרֶץ וְהַחֶזֶק הִיא תּוֹפֶסֶת זוֹחֲלִים, עֵכָבְרִים וְחֶרְקִים, אֵף בְּעֶקֶר הִיא אוֹכֵלֶת צְפִרְדָּעִים וְקִרְפָּדוֹת. הִיא זוֹרֶקֶת אוֹתָן לַגִּבָּה וּבוֹלְעֵת אוֹתָן בְּבֵת-אֶחָת.

10 בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת הַחֲלוּ הַחֲסִידוֹת לְקַנֵּן דְּרָךְ קָבֵעַ בְּאֲרָצֵנוּ - בְּהִתְחַלָּה בְּדָרוֹם, וְאַחֲרֵי-כֵן גַּם בְּגוּלָן.

בִּימֵי שָׂרֵב, כְּאֲשֶׁר הִשְׁמֵשׁ מִכָּה בְּחִזְקָה וּמְסַכְּנָת אֶת הַגּוֹזְזִים הָרַכִּים, עוֹמְדֵת הַחֲסִידָה בְּאֲמִצֵּעַ הַקֵּן וּפּוֹרֶשֶׁת כְּנָפֶיהָ כְּמוֹ שֶׁמְשִׁיחַ כְּדִי לְהַצִּיל עַל גּוֹזְזֵיהָ.